

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Başka bir ulusu ezen ulus
özgür olamaz!

TKP MK POLİTİK BÜROSU'NUN 23 EKİM 1984 GÜNLÜ AÇIKLAMASI

Ordu Irak'dan derhal geri çekilmelidir! KÜRDİSTAN'DAKİ KIRIM DERHAL DURDURULMALIDIR!

15 Ağustos'tan bu yana Kürt halkına karşı "terörizmle mücadele" yalanlarının ardına gizlenerek sürdürülen imha operasyonu, şimdi sınır ötesine taşındı. Evren-Özal diktatörlüğü kendi anayasalarını bile çiğneyerek, orduyu Irak'a soktu. Bu durum, Irak ile savaş halinde olan İran ile ilişkileri gerginleştirdi. Ülkemizin, bölgede, Amerikan planları doğrultusunda savaş serüvenlerine sürüklenmesi tehlikesini artırdı.

Yurttaşlar,
Türkiye Kürdistanı'nda süregiden kırım, vahşete "dur!" demek, herşeyden önce insanlık ve yurtseverlik görevidir. Aylardan beri köyler basılıyor, kadınlar en aşağılayıcı muamelelerden, genç-yaşlı

tüm Kürtler işkencelerden geçiriliyor. Kış gününde yurttaşların yiyeceklerine, giyeceklerine tahditler konuyor. Aç ve çıplak bırakılıyor. Köyler boşaltılıyor, insanlar evlerinden, topraklarından sürülüyor.

Özal, Kürt halkına yönelik kırımını ve Irak Kürdistanı'ndaki saldırıyı haklı gösterebilmek için "Türkiye'nin güçlenmesini engellemek isteyenler, bunun için terörizmi destekleyenler var" demagojisine sarılmış, komşu ülkeleri ve TKP'ni suçlamaya kalkışmıştır. Ülkeyi güçten düşüren, terörizmi destekleyenler gerçekte kimlerdir? Türk-Kürt, ülkemiz halkına karşı birleşmiş olanlar kimlerdir?

Türk ve Kürt halkının üzerinde yaşadığı bu toprakların, ülkemizin, Türkiye-

nin geleceğini tehlikeye atanlardır. Ülkenin ulusal bağımsızlığını emperyalizme peşkeş çekenlerdir. Ülkeyi ABD'nin savaş kışkırtıcısı politikası doğrultusunda serüvenlere sürüklemek isteyenlerdir. Ülkenin ekonomisini emperyalizmin yağma ve talanına açanlardır. Ulus ve halk düşmanlarıdır. Bunlar halkımızın ulusal çıkarlarının gerçek savunucusu, halkların gerçek dostu TKP'ye dil uzatamazlar.

Terörizmi destekleyenler, bizzat Washington ile "kontr-terörizm programı" adı altında halkımıza ve bölgedeki ulusal kurtuluş hareketine karşı işbirliği yapanlardır. Türkiye'nin ABD elçisi Elekdağ'ın hiç çekinmeden dile getir-

Arkası 7.sayfada

KÖY-KÖY, KADIN-ERKEK, GENÇ-YAŞLI DEMEDEN

Kürt halkı işkence ve kırımdan geçiriliyor

Özel muhabirlerimiz
Mervan Derik ve Ceyhan Rezan
Doğudan bildiriyor

Evren'in gezisinden sonra, Türkiye Kürdistanı'ndaki baskı ve terör daha da arttı. Özellikle Siirt ve Hakkari bölgelerinde sürdürülen arama ve operasyonlar sonucu yüzlerce kişi gözaltına alındı. Şırnak ve köylerinde gözaltına alınanlar, Şırnak jandarma karakolunda işkencelerden geçiriliyor. Bugüne kadar iki kişi yapılan işkenceler sonucu hayatını kaybetti. Selahattin İlhan adındaki bir PTT memuru işkencede akli dengesini yitirdi.

400 kilometrelik hudut boyuna askeri birliklerin yığılmasını sürdürüyorlar. Ağır silahlarıyla mekanize birliklerin yanı sıra, piyadeler, el konulan özel otobüslerle bölgeye aktarılıyor. Mardin'in Tüfekçioğlu, Urfa'nın Urfa Ekspres, ÖzDiyarbakır, ve SiirtPetrol gibi firmaların otobüslerini bu işde kullanıyorlar. Diyarbakır ile Mardin yolu üzerinde aramalar yoğun olarak sürüyor. Mardin Kızıltepe, Mardin Nusaybin yolları askerler ve sivil polislerle tutuluyor. Urfa Viranşehir'in Mazık, Gede ve adları sayılamayacak 12 köyü faşist cuntanın çizimleri altındadır. Kürt köylerini gece karanlığında sararak gün doğumunda baskınlar düzenliyorlar. Köy halkını meydana davaya çağırıyorlar. Diyarbakır'ın Bismil, Silvan köyleri ko-

mando birlikleri tarafından kordon altında tutularak, köylülerden silah teslim etmeleri isteniyor.

Malatya, Kayseri ve öteki illerden getirilen özel komando birliklerinin bölgede kışı geçirmeleri için baraka evler hazırlanıyor. Öte yandan halkı kışta aç, açık bırakmak için insanlık dışı yöntemlere başvuruyorlar. Kürt köylülerin hayvanlarına el koyarak aske-

Arkası 7.sayfada

TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşa

TKP MERKEZ KOMİTESİ'NİN 40.
DOĞUM YILDÖNÜMÜ MESAJİ

Değerli Haydar Kutlu yoldaş,

Türkiye Komünist partisi Merkez Komitesi, Türkiye Komünist Partisi adına 40. doğum yıldönümünü yoldaşca kutlar, bütün Türkiyeli komünistlerin en içten dileklerini iletir.

Senin yaşamın Türkiye halkının 60'lı, 70'li yıllarda yükselen barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için savaşımları içine geçmiştir. Genç yaşlarda ABD emperyalizmine başkaldıran öğrencilerin arasında, demokratik haklar için savaşan grevci işçilerin yanında yer aldın. Bu savaş yolundan örgütlü işçi hareketinin, daha sonraları Türkiye Komünist Partisi'nin sıralarına katıldın.

Arkası 7.sayfada

Diktatörlük zayıftır

Özal hükümetindeki bunalım Ekim sonunda iyice su yüzüne vurdu. Maliye ve Gümrük Bakanı V.Arıkan kendine yapılan tüm baskılara karşın, hükümetin kimi politikalarını onaylamadığını açıkladı, mecliste, Türkiye'nin işkence yapılan bir ülke olduğu gerçeğini dile getirdi. Sonuçta Evren-Özal işbirliğiyle Özal hükümetinin ayakta kalması için, Arıkan zorla hükümetten uzaklaştırıldı.

Özal hükümetinin, dolayısıyla faşist diktatörlüğün "sancıları" bu operasyonla kesildi mi? Bundan, diktatörlüğü destekleyen tekeli basın bile kuşkusuz var. Öyle ki bunlar, Cumhuriyet bayramını artık yalnızca "Elele, güçlüyüz!"-"Bayrak asın!" manşetleriyle "kutlayabiliyorlar", faşist diktatörlüğe destek sağlamak için çırpınıyorlar.

Diktatörlük gerçekten zayıflıyor. Özal'ın ekonomik duruma ilişkin tüm vaatlerinin, yalnız emekçi halk açısından değil, büyük sermayenin kimi çevreleri açısından bile boş çıkmasına, Amerikan emperyalizminin Türkiye'deki etkinliğini gün be gün arttırmasına, son olarak da Kürdistan'daki vahşi kırımlara karşı tepkiler genişliyor. Evren-Özal ikilisi açıklarını kapatmak amacıyla attıkları her adımdan sonra yeni açıklar verdiklerini ürküntüyle görüyorlar. Ardarda iki yurtsever genci daha idam sehpasına yollayarak karıştırlarını kor-

Arkası 6.sayfada

İlkeli tutum

"Bir süre cezaevinde yattım, çıktım. (İlk değildi, son olmasını da beklemiyordum) Uzun bir süre yapayalnız kaldım. Hareket içinde yeni olduğum için geri adım atmıştım. Erişilmesi güç olan bir yere varmıştım. 'O'nun kıymetini bilememiştim. Belki de ben hazır değildim. Başıma gelenlere değil, yalınlığımıza ve zayıflığımıza üzülü-yordum. Yemiyor, içmiyor, uyuyamıyordum. Ama bu durum uzun sürmedi. Olayları abarttığımı anladım. Partiyeye

güveniyordum. Ve partinin, benim ve benim gibiler için aldığı karar doğruduydu. Parti ilkeli olmak zorundaydı. Sonuç bizler için çok acıydı. Kimseyle görüşmüyordum, kimseyi aramıyordum. İnsanlara güvenim sarsılmıştı. Benim tek güvenilir dostum radyodur diye düşünüyordum. Doğruyu o söyleyecekti. Radyoyu bulduğum, tanıdık seslerle karşılaştığım o günü hiç unutamam. O günlerde tek dostum radyo oldu. Ve aradan 2,5 yıl geçti. Daha da güzeli, elime Atılım geçti. Bir başkaydı radyo yayınları, bir başkaydı Atılım benim için; her şey çok güzel ve gurur vericiydi. Faşist diktatörlüğün her türlü terörünü estirdiği günlerde, Atılım'ın günü gününe yığınlara ulaşması çok güzel bir olay. 5. Kongre'den sonra partimiz kendini çok yönlü güçlendirme yoluna koyulmuş, yeni atılım, yeni hedefler dönemi yaşıyor. Ve bizlerin, halkımızın daha güçlü bir TKP'ye ihtiyacı var. Partimizin ilkelerini, kararlarını sorumluluk duygusu içinde yaşama geçirdiğini gururla görüyorum."

Bu satırlar S.İ. imzasıyla gelen bir mektuba ait. Gerçi biz somut olayı ve olaya ilişkin olarak ilgili parti örgütünün, parti ilkeleri ve kararları doğrultusunda nasıl bir somut karar almış olduğunu bilmiyoruz. Ama, mektup, benzeri birçok olayı özetleyen tipik bir mektuptur. S.İ.sorunun özünü kavramış; bu sayede de görüldüğü ki, halkın savaşımına katkıda bulunmaktan, partinin yolundan yürümekten geri durmuyor.

Evet, S.İ.'in de dile getirdiği gibi parti ilkeli olmak zorundaydı. Bu nedenle de, savaşımın sürekliliğini güvence altına almak, partinin güvenliğini artırmak, partinin bolşevik niteliğini yükseltmek için, çeşitli düzeylerde bir dizi karar ilgili partili örgütlerince alındı ve uygulandı. 5. Kongre bunları ele alıp görüştü, sonuçlarının bir kısmı, "Mustafa Suphi 100. Yıl Tezleri"ne, Kongre kararlarına, yeni Tüzük'e yansdı. Bu belgelerden de görüleceği gibi, 5. Kongre aynı zamanda, partinin kendisindeki genel eksiklikleri, kadro politikasındaki, yönetimdeki, disiplin ve örgütsel çalışmalarındaki,

parti içi eğitimin örgütlenmesindeki eksiklikleri de ele aldı, değerlendirdi. "Mustafa Suphi 100. Yıl Tezleri"nin ve Kutlu yoldaşın Kongrede okuduğu MK çalışma raporunun "Partinin Durumu" başlıklı bölümleri, önümüzdeki savaşlar açısından da her zaman dönüp dönüp bakmamız, unutmamamız gereken çok değerli temel derslerle doludur.

Ama her durumda ilkeli tutum almak, alınan kararları ikircimsiz uygulamak, yal-

nızca savaşımın sürekliliğini sağlamak açısından değil, asıl halkın davasını utkuya ulaştırarak, ona bu savaşta gerektiği gibi öncülük edecek partiyi sürekli güçlendirmek için gereklidir. Savaşımız bir günün savaşı değildir, zorlu ve kahırlı bir yoldan ilerlediğimizi biliyoruz. Ama eninde sonunda utkuya ulaşılacağını da, bu zorlukları duyduğumuzdan kat kat fazlasıyla yüreğimizde duyuyoruz, yaşıyoruz. Bu inancı duyan herkes, savaşın içinde er ya da geç, partiyi buluyor, bulacaktır.

Ali Gider yoldaş anıldı

1980 Ekim'inde, işkencede katledildikten sonra, Bursa Emniyet Müdürlüğü'nün 5. katından atılan Ahmet Hilmi Feyzioğlu -Ali Gider yoldaş, ölümünün 4. yılında, Bursa bölgesindeki çeşitli fabrikalarda yapılan toplantılarla anıldı. Fabrikaların adlarını da tek tek sayarak haberi ileten mektuba, şu şiir eklenmişti:

BİR YAPRAK DÜŞTÜ

Seksenin Ekim'inde
Daracık sütununda
bir gazetenin
Altı dörtlük bir resim.
Resmin altında bir isim:
Avukat
Ahmet Hilmi Feyzioğlu
Seksenin Ekim'inde
Ağızları leş kokan
Lağım nefesli sarhoşlar
Ellerinde kobra yılanlarıyla
Efendilerinin buyruklarını
Getirmek için yerine
Çöktüler arkadaşımın
yüreğine
Seksenin Ekim'inde
Tırnaklarında cellatların
Bir yürek vardı
Alal
Alev alev
Seksenin Ekim'inde
Karanlıklarda
bir baykuş öttü
Bir dal kırıldı gönüllerde
Bir yaprak düştü

sessizliğe

Ve toprak
Açtı bağrını ağlayarak
Seksenin Ekim'inde
Ellerimin arasında başım
Rüzgara açarak yüreğimi
Geçirerek dudaklarıma
dişlerimi

Ağ
la
ma
dın...

Komünist YARIŞMA

daha çok haber... daha çok yazı... parti basınını güçlendir...

Bu bir görevdir

DENİZ D. E.

İlk altı ayın genel bir değerlendirmesine katkıda bulunmak amacıyla, biz de kendi deneyimimizden kalkarak bir değerlendirme yapmak istedik.

Yarışma, Merkez organlarımızın niteliğinde önemli bir gelişme sağlamış mıdır? Bu soruyu hemen "evet" diye yanıtıyoruz. Ancak bu, daha da ileri adımlar atmak gerekmiyor demek değildir. Bu aşamayı daha da ileri götürmek, daha sistemli çalışmaya yönelmekle olanaklıdır.

Yarışmaya katılma eyleminin, TKP'yi her alanda güçlendirme savaşımındaki yeri nedir? Biz kendi deneyimimizden kalkarak şu sonuçlara vardık:

- Parti üyelerinin ve sempatzanlarının ilk kez parti ile doğrudan yazışmaları, her parti üyesinin partililik ruhuna, her sempatzanın TKP'ye bağlılığına anlamlı bir katkısı olmuştur.

- Her yazı yazanın, günlük politik gelişmelere ilgisi eskiye oranla belirgin bir biçimde artmıştır.

- Parti politikasının özümsemesi çalışmalarına canlılık kazandırmıştır.

- Parti üyelerinin ve sempatzanlarının politik bilincinin gelişmesini daha sistemli kılmıştır.

- Yığınların içine dalmanın, onların sorunlarını, ruh hallerini kavramanın önemini özümsemesine yardımcı olmuştur.

- Parti üyelerinin, aktif sempatzanların, sorumluluk alanlarında parti politikasını yığınlara götürme çalışmalarında, yaklaşımlarının iyileşmesine yardımcı olmuştur.

- Ajitasyon ve propaganda alanında yetenekleri geliştirilmiş, değerlendirilmesi gereken yetenekli yoldaşları ortaya çıkarmıştır.

- Kişisel sorumluluğun kavranmasını, bu bilincin gelişmesini getirmiştir.

- Parti örgütleri arasında deney alışverişi hızlanmış, her aktarılan deney öteki parti örgütlerinin çalışmalarına yansımıştır.

Tüm bunlar şu sonuca ulaştırıyor bizi: Yarışmaya katılan her partili ve sempatzanda nitel bir gelişme görüldü. Yazı yazan her yoldaş ve sempatzan örgütsel çalışmalarına, yığınlara daha sorumlu yanaşıyor. Partinin gücü ve canlılığı daha somut görüldüğü, güven pekişiyor, savaş azmi ve morali yükseliyor.

Ve şimdi yazı yazan, haber gönderen herkes şunu daha iyi anlıyor: Yarışmaya katılmak, parti merkez organlarını haber ve yazılarla beslemek, daha güçlü bir TKP'ye ulaşmak için bir görevdir.

<https://rantey.org>

Türk-Sovyet dostluğunu güçlendirelim

● Ahmet ALAN

Bundan 67 yıl önce Rusya işçileri ve köylülerinin gerçekleştirdiği Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin önderi V.İ.Lenin, bu devrimin tüm insanlığın yazgısı için taşıdığı önemi belirtirken barış sorununun özellikle vurguluyor, "bizim Ekim Devrimi'miz bu konuda da dünya tarihinde yeni bir çağ açtı" diyordu. Devrimin "savaşı ortadan kaldırıma davasında ilk utku'nun simgesi olduğunu belirtiyordu.

Emperyalizmin politikası sonucu insanlığın nükleer savaş tehlikesiyle yüz yüze olduğu, uluslararası gerginliklerin hızla tırmandığı günümüzde bu büyük önderin, halkların bu büyük dostunun sözleri karanlığı yırtan bir iyimserlik saçıyor.

Çağımız korkunç yıkım araçları yarattı, ama yokolma riskini göze almadan bunların kullanılmasını engelleyecek gücü de yarattı: Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin ülkesi SSCB, sosyalist ülkeler topluluğu askersel stratejik dengeyi sağladı, bozdurmayacaktır. Biz komünistlerin, barış güçlerinin nükleer savaşın önlenilebileceğine, insanın temel hakkı olan barış içinde yanyana yaşama hakkının gerçekleştirilebileceğine sarsılmaz inancının temel kaynağı budur. Sovyet erkinin daha ilk gününde savaşan taraflara adil, demokratik barış çağrısıyla seslenen, ilhaksız ve tazminatsız anlaşma imzalamalarını öneren büyük komşumuz, dünya tarihinde yeni tipten bir dış politik doğrultu, barış doğrultusu benimsediğini ortaya koydu. Bu doğrultudan Sovyet devleti bugüne dek milim bile şaşmadı.

İlk işçi-köylü devletinin varlığının olumlu etkilerini duyan ilk ülkelerden biri yurdumuz oldu. Anadolu topraklarına dalan saldırganların bozguna uğratılmasında, kurtuluş savaşımızın utkuya ulaşmasında önemli rol oynayan tek etkin yardımları, kendisi 14 emperyalist devletin saldırısını göğüslemeye çalışırken kara gün dostumuz yaptı. Genç cumhuriyetimizi ilk taniyan yine o oldu. Sovyet devletinin kurtuluş savaşımızdaki ve onu izleyen yıllardaki yardımları ulusal çıkarlarımıza ne kadar uygunduysa, SSCB'nin bugün uygulamakta olduğu barışçı dış politika, ülkemizi ve bölgemizi ilgilendiren barışçı önerileri de en azından o kadar ulusal çıkarlarımıza uygundur. Kurtuluş savaşımızda yurt topraklarımızdan kovulan emperyalizm, o zor günlerde genç devletimizi tanımayan ABD, ne kadar ulusal çıkarlarımıza düşman bir güç idiyse, onların bugün uygulamakta olduğu savaş yanlısı politika da en azından o kadar ulusal çıkarlarımıza düşmandır.

Hiç kuşkusuz ki, bu her iki güç de, ülkemizi etkiliyor. Hem ekonomik, hem politik güçleriyle. Bugün Türkiye'nin hiçbir sorunu dünya çapındaki iki toplumsal sistem arasında keskinleşerek süren savaşımın dışında düşünülemez. Ama bu iki sistemin, özellikle ABD ile SSCB'nin yaptığı etki kökten farklıdır. Ülke-

miz ABD emperyalizmine bağımlılık yüzünden şimdiki acı duruma düşmüştür. Onun etkisi olumsuzdur, her alanda yıkıcıdır. Kuzey komşumuzun etkisi olumludur, her alanda yapıcıdır. Ve "iki süper devlet" tipinden hiçbir sav bu farkı halkın gözünden gizleyemez. Hiçbir karalama, Ekim Devrimi'nin insanlık ve halkımız için taşıdığı tarihsel değeri küçültemez.

Dünya ve bölge barışını koruma yönünde, her alanda işbirliği yapmak için dürüst ve ulusal çıkarlarımıza saygılı birer partner olan sosyalist ülkeler, özellikle SSCB, Ekonomik Yardımlaşma Konseyi'nin Temmuz 1984 Moskova Doruk Toplantısı'nda kabul edilen belgelerle kalkınmak isteyen ülkelere, özellikle ekonomik alanda yardımları etkin sürdüreceklerini vurguladılar. ABD, Türkiye-SSCB sınırına patlayıcı Boru Hattı döşenmesini isterken, SSCB Türkiye'ye mal karşılığı doğal gaz vermek için boru hattı çekmeyi öneriyor! Sovyetler Birliği Başbakanı Tihonov ülkesinin Türkiye ile ticaret, ekonomi ve teknik alanlarında karşılıklı yarar temelinde işbirliğinin geliştirilmesi yönünde yeni somut adımlardan yana tutumunu şu günlerde yeniden dile getirdi. Başbakan Özal da, bu

yöndeki niyetlerden söz ediyor. Yeni ticaret anlaşmaları imzalanıyor. Bu gelişmeler "ülkemizin önünde komşu sosyalist ülkelerle barış içinde yan yana yaşamaktan başka bir alternatif yoktur" diyen komünistlerin haklı olduğunu gösterdiği kadar, SSCB ve öteki sosyalist topluluk üyesi devletlerin konjonktürel değişikliklerden etkilenmeyen ilkesel, yapıcı dış politikasının, onların barışı koruma ve yumuşamayı güçlendirme çabalarının etki ve gücünü de ortaya koyuyor.

Kuşkusuz, ülkemizde bugünkü Amerikancı diktatörlük değil de, barıştan, ulusal çıkarlardan yana, ulusal demokratik bir yönetim işbaşında olursa, sosyalist ülkelerin, en başta kuzey komşumuzun büyük ekonomik, bilimsel-teknik ve kültürel güç ve olanaklarından ulusal çıkarlarımız doğrultusunda, ulusal bağımsızlığı güçlendirecek bir biçimde çok daha fazla yararlanmak olanaklı olur. Çünkü ülkemiz birçok devlete oranla büyük bir önceliğe sahiptir: Türk-Sovyet ilişkilerinin tarihi, coğrafi konumumuz, komşu oluşumuz Türkiye'nin önüne geniş olanaklar koymaktadır. Bu durumda barış ve işbirliği için, ulusal çıkarlar doğrultusunda yararlanmak için savaşım günümüzde zorunlu görev oluyor.

BÜYÜK KÜRT OZANI

CEGERXWIN'IN ANISI YAŞAYACAKTIR

"Ben ezilen halkların şairiyim!" 1984'ün 22 Ekim'inde Stockholm'de ölen büyük Kürt ozanı Cegerxwin kendini böyle tanımlıyordu. Gerçekten de Cegerxwin Kürt halkının acılarını, sorunlarını, savaşlarını dile getirdiği şiirlerinde tüm ezilen halklara yol gösterdi, öğütler verdi. Sömürü ve zulüm karşısında, ırk ayrımcılığı ve faşizm karşısında, emperyalizm karşısında işçilerin, köylülerin, zulümden zarar görenlerin, rengi, dili, ırkı ne olursa olsun halkların birliğini, birlikte savaşımını savundu. "Hepimiz insanız önce / Beyaz kızıl kara deme / Bir tükruk yağmuru yağsın / Zorbalık ve diktatörlüğe / Ne bu zulüm, bu zulüm ne" diye yazdı.

Cegerxwin Türkiye Kürdistanı'nda doğdu. Suriye' de büyüdü. Ozan ve politikacı olarak savaşımını, sürgünde, İsveç'te sürdürdü. Yediden yetmiş tüm Kürtlerin, Türkiye'de olsun, Suriye'de, İran'da, Irak'ta olsun, ya da bir başka ülkede sürgünde olsun, tüm Kürtlerin övünerek adını andıkları büyük ozanlardı. O bütün şiirlerini halkının özgürlüğe kavuşması için yazdı. "Nasıl bir savaş, ne için savaş" sorularına aydınlık, gerçekçi yanıtlar verdi. Tehlikeleri iyimserliğini hiç yitirmeden dile getirdi. İşte kendi sözleriyle bir ozan ve devrimci olarak onun tutarlılığının, ulusun sorunlarına hakimiyetinin en sağlam kanıtları: Ortadoğuda 20 milyon Kürt yaşı-

yor. Çeşitli devletler tarafından parçalanmış. Hakları elinden alınmış. Dili ni kullanamıyor, okuluna gidemiyor. Dünyada böyle daha ezilen bir yığın insan var. İnsanlar özgürlüklerine kavuşsunlar, barış içinde birlikte yaşasınlar istiyorum.

Komünist partilerine çok iş düşüyor bu konuda. Onlardan en büyük istemimiz Kürt halkına sahip çıkmaları.... Batı Kürt halkını kendine çekmek istiyor. Bunu ilerde kullanacak. Oysa Sovyetler'de Kürtlere ne zamandır haklar tanıyor. Bizi Sovyetler'den koparmak istiyorlar. Bizi de onlara karşı kullanacaklar. Gayeleri bu bence. Biliyorlar Kürdistan'ın bir sürü zenginlik kaynağı olduğunu. Demek istediğim Türkiye'li komünistler, İran'lı komünistler Irak ve Suriye'li komünistler Kürt meselesinde daha ciddi davranınsınlar. Kürtleri batının kucağına itmesinler. İlerici güçler birlik içinde olmalı, çatlaklar ayrılıklar emperyalizmin işine yarıyor". (Türkiye Postası, sayı: 2, 8 Nisan 1983)

Biz Kürt ozanı Cegerxwin'in bu sözlerine yürekten katılıyoruz. Komünistler Kürt ulusal sorununa gereken önemi veriyor, verecektir. Partimiz şovenizmin azgınlaştığı bu günlerde, Kürt halkının haklarını daha da kararlılıkla eksiksiz savunmayı temel görevlerinden sayıyor.

Büyük Kürt ozanı Cegerxwin'in anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

24 Ekim - 5 Kasım 1982 tarihleri arasında, tek bir sözünün bile eleştirilmesi yasak olduğu "Anayasayı tanıma gezileri"nden birinde, diktatör Evren "Bize güvenen anayasa evet, güvenmeyen hayır der" diyordu (Erzurum konuşması). Anayasa referandumunda bu güven ve güvensizlik sorunu, halkın özgür iradesiyle değil, süngünün, baskının, zorbalığın gücüyle çözüldü. Halk, 7 Kasım 1982'de Evren'e, demokrasi ve özgürlükleri hiçe sayan bu diktatöre güvendiği için değil, onbinlerce demok-ratın zindanlarda olduğu ve demokrasi güçlerinin cuntanın karşısında güçlü bir birlik oluşturamadığı koşullarda, süngü zoruyla "evet" oyu verdi.

İki yıl sonra, yine bir Sonbahar günü Van gezisinde diktatör Evren bu kez Anayasayı değiştirmek isteyen güçlere çatıyor ve şöyle diyordu: "Anayasa Türk milletinin güvencesidir." Evren yine yalan söylüyordu. 1982 Anayasası kimin güvencesidir ve bu Anayasa ile demokrasiye geçilebilir mi?

Bugünkü durum nedir? Bugün 1982 Anayasasının "olağan maddeleri" değil, olağanüstü durum maddeleri yürürlükte, ülke sıkıyönetim ve olağanüstü hal yasalarına göre yönetilmektedir. Basının neyi ne kadar yazacağına, kimin idam edilip edilmeyeceğine, silahlı kuvvetlerin komşu bir ülkenin topraklarına girip giremeyeceğine - tüm bu ve benzeri konulara Cumhurbaşkanı Evren ve militarist generaller karar veriyorlar. Bunlar şimdi "yeniden artan terörizm tehlikesi" edebiyatına dört elle sarılıp, faşist baskıları daha da artırmak istiyorlar. Ama kimileri, yarı sıkıyönetim ve olağanüstü hal uygulamaları sona ererse, 1982 Anayasası altında demokrasiye geçtikten de geçilebileceğini düşünüyorlar. Bu anayasanın sudan gerekçelerle sıkıyönetim ya da olağanüstü hal ilan edilmesini olağanlaştırmış olması bir yana, bu anayasada bu tür bir düşünceyi haklı kılacak bir temel bulunabilir mi?

NEYİ GÜVENCE ALTINA ALIYOR?

Cunta Anayasasının 12. maddesinde şu sözler yazılıdır: "Temel hak ve özgürlüklerin kullanılması, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünün, cumhuriyetin, milli güvenliğin, kamu düzeninin, genel asayişin, kamu yararının, genel ahlakın, genel sağlığın ve başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması amacıyla ve ayrıca maddelerinde öngörülen özel sebeplerle sınırlanabilir. Bu maddede yer alan genel sınırlama nedenleri, temel hak ve özgürlüklerin tümü için geçerlidir."

İşte bu madde, temel hak ve özgürlüklerin tümünün pamuk ipliğine bağlı olduğunun göstergesidir. Bu madde herhangi bir sıradan gerekçeyle, örneğin "genel ahlak, genel sağlık" diyerek, ya da "başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması" bahanesiyle halkın tüm hak ve özgürlüklerini sınırlayabilmektedir.

Cunta Anayasasında var gibi görünen her hak, önce bu 12. maddeyle çembere alınmış, bu da yetmemiş, ayrıca her bir madde bir de özel olarak sınırlandırılmıştır. Örneğin, Anayasanın 25. maddesi

● Ayşe ÇİMEN

sinde istendiği kadar "herkes düşünce ve kanaat özgürlüğüne sahiptir" densen, 26. madde "düşünceyi açıklama ve yayma özgürlüğü"ne öylesine sınırlamalar getirmiştir ki, sözü edilen özgürlük insan beynine kilitlenmiştir. Kafanın içindeki düşünceye "özgürlük" verilmiştir, ama ülkeyi yönetenlerin benimsemediği hiçbir düşünceyi açıklama özgürlüğü yoktur. "Suçların önlenmesi", "özel ve aile hayatlarının ve meslek sırlarının korunması", "ekonomik hayatı etkileyecek gerçek dışı ve zamansız haberlerin önlenmesi" gibi kaypak ifadelerle, düşünce özgürlüğüne konan sınırlamaların kapsamına alamıyacağı hiç bir alan yoktur. Açıktır ki, düşünce bütünsel ve sınırsızdır ve onun açıklanmasının sınırlanması, bütününe hapsedilmesi demektir.

Cunta Anayasasında 28. maddede "Basın hürdür, sansür edilemez" yazar. Ama bu küçücük cümlelerin ardından gelen koskoca paragraflarda basın özgürlüğünün hangi uydurma gerekçelerle boğulacağı anlatılır. Basılmamış ve yayınlanmamış yazılar bile suç sayılabilir bu maddeye göre. Bu maddeye göre yargı kararı olmadan basılmış eserler toplatılabilir, yargıç kararı beklemeden yayın organları kapatılabilir. Demokratik bir işlev göreceк basının anayasada hiç bir güvencesi yoktur.

Cunta Anayasasında 33. maddede "Herkes önceden izin almaksızın dernek kurmak hakkına sahiptir" yazar. Ama, eğer dernek denilen örgütler içinde hoşça vakit geçirmek için kurulmuyorsa, kapatılmaları mukadderdir. Çünkü Anayasanın 33. maddesiyle dernekler "siyasi amaç güdemeyen, siyasi faaliyette bulunmaz, siyasi partilerden destek göremez ve onlara destek olamaz, sendikalar, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve vakıflarla bu amaçlarla ortak hareket edemezler." Böylece üyelerinin çıkarlarını dile getiren her dernek, siyasi amaç güdüyor gerekçesiyle İçişleri Bakanının bir emriyle kapatılabilir. Emekçilerin, öğrencilerin, demokratların kuracakları derneklerin anayasal hiçbir güvencesi yoktur.

Ya politik partilerin güvencesi var mıdır? Yoktur. Çünkü 1982 Anayasası, hiçbir demokratik anayasada yer almayan ifadeleri, "parti kurma ve partilere girme hakkı"na ilişkin 77. maddeye koymuştur. Bu maddeye göre yalnız "sınıf" esasını değil, "zümre" esasını, yalnız adı bilinen diktatörlükleri değil, adı bilinmeyen, dünyada eşî örneği görülmemiş "herhangi bir tür diktatörlüğü" savunuyor gerekçesiyle ve daha birçok bahane ile partiler kapatılabilir.

Sendikal hak ve özgürlüklere ilişkin 58. maddeyle, sendikal örgütlenme ve grev hakkı işçi sınıfı için "güvence" olmaktan çıkarılmıştır, ama insanlık dışı lokavt hakkı, kapitalist sınıfa devletten ve sermaye sahipliğinden gelen güçlerine ek olarak bir anayasal "güvence" olarak

Evren'in anayasası ile demokrasiye geçilemez

verilmiştir. Politik partilerin, sendikaların, basının, düşüncenin, örgütlenmenin dokunulmaz haklara sahip olmadığı bir rejim demokrasi olamaz, bu haklar güvence altında olmadan, demokratik hak ve özgürlüklerin varlığından söz edilemez.

KİMİN ANAYASASI?

1982 Anayasası baştan aşağı diktatörlüğün anayasasıdır. Bu anayasa ile yargının ve yargıçların bağımsızlığı kaldırılmış, Devlet Güvenlik Mahkemeleri denilen özel terör mahkemelerinin kurulması yasalaşmış, polise adam öldürme hakkı tanınmış, Cumhurbaşkanı ve Başbakanın yetkileri olağanüstü artırılmış, polis devleti kurumlaştırılmıştır.

1982 Anayasası, barutu tükenen egemen güçlerin, emperyalizmin işbirlikçisi militarist, faşist klğın, onun dayandığı işbirlikçi oligarşinin halktan duydukları korkunun anayasasıdır. Halkın örgütlenmesinden ve politika yapmasından duyulan korku, diktatörlüğün anayasasına damgasını vurmuştur. Halktan duyulan korkunun anayasası elbette baskı anayasası olacaktır. Bunun için 1982 Anayasasında, emekçi halk, demokrasi ve barış güçleri üzerinde uygulanan faşist baskı ve terörün yasal kılıfı vardır, ama bu anayasada söz olarak geçen hakların bile hiçbir güvencesi yoktur. Bu anayasa ile demokratik kurumların oluşması ve yaşaması her zaman faşist tehdit altındadır. Üstelik bugün Evren-Özal ikilisi birçok duyduklarında 82 Anayasasının birçok hükmünü rahatlıkla çiğnemektedirler ve bu anayasada bunu önleyecek, bu tür "yasadışı" uygulamaların hesabını soracak kurumlara da yer yoktur. Tersine "dilekçe verme hakkı"yla ilgili olayda görüldüğü gibi, demokrasi güçlerinin kullanabildiği "boşluklar" kolaylıkla tahkim edilebilmektedir.

Görüldüğü gibi, 1982 Anayasası faşist yürütmeye tam özgürlük sağlıyor, onu sınırlamıyor, buna karşılık Cumhurbaşkanı'na ve hükümete şu ya da bu ölçüde karşı olan herkesin her faaliyetini bunların sürekli tehditi altında tutuyor, devlet terörünü yasal kılıyor.

Bunun içindir ki, 1984 Ekim başında Van'da yaptığı konuşmada "Anayasa Türk milletinin güvencesidir" derken diktatör Evren yalan söylüyordu. 82 Anayasası, ülkemizin ve halkımızın değil, tam tersine faşist generallerin, işbirlikçi oligarşinin diktatörlüğünün güvencesidir.

1982 Anayasasında getirilen hükümler faşist baskılara ve ülkenin diktatörlük eliyle serüvenlere sürüklenmesine olanak sağlıyor, bunları engellemiyor. Bu anayasa ile demokrasiye geçişin yolu açılmamış, tıkanmıştır. Elbette şu soru zaman zaman gündeme geliyor: Bu anayasa altında hiçbir şey yapılamaz mı? Her zaman, her koşulda birşeyler yapılabilir.

Arkası 6. sayfa

Birlikte direndiler, birlikte kazandılar

Levent'te kurulu Batılilar (Neyir) tekstil fabrikasında, işçiler 4 Eylül günü fabrikayı terketmemeye eylemi gerçekleştirdiler. Çeşitli fabrikalarda görülen ücretleri, ikramiyeleri geciktirme ya da hiç ödememe uygulamaları, Batılilar 'da da işçilere karşı bir baskı aracı olarak kullanılıyordu. Ancak Batılilar fabri-

kası işçileri kararlı bir davranışla bu baskıları geri püskürttüler.

İşçiler, iş bitiminde topluca iş yerinde kalarak işyerini terketmediler. Bunu gören patronun haber vermesi üzerine fabrikaya gelen polisin, işçileri korkutma ve gözdağı verme çabalarına karşın, işçiler eylemlerini kararlılıkla

de bir köşk yeri satın aldı. Özal ve Dalan, belediye arsasından da vereceklerine söz verdiler. Silah ve ölüm tüccarı Adnan Kaşıkçı, Trabza üstünde 8000 metrekairelik bir belediye arsasını aldı. Vanıköy'de Koçlar yalısı, ruhsata aykırı olarak tamirat çalışmasını sürdürüyor. Kandilli fenerinin hemen altında yasalara aykırı olarak inşaatı devam eden Sabancı yalılarının ruhsatının altında bizzat Dalan'ın imzası var. Yine Kandilli vapur iskelesinin yanında inşaatı daha önce durdurulmuş olan Kastelli İnşaat'a ait iki yalının ruhsata aykırı inşaatına yeniden başlandı. Cuntanın eski İçişleri Bakanı Selahattin Kılıç'ın Körfez-Kanlıca'daki ruhsatsız yalısına dokunulmuyor. Beykoz-Rüzgarlıbahçe'de, Polonezköy yolunda, MHP davası sanıklarından Berker İnanoğlu, Orman Bakanlığına ait çiftliği yıllardır işgal ediyor.

Yine Sarıyer sirtlarında OYAK siteleri ve Mıllı Savunma Bakanlığı lojmanları inşaatlarına ruhsatsız olarak devam edilirken, cuntanın üyelerinden eski Hava Kuvvetleri Komutanı Şahinkaya'nın Boğaz'da ve Tuzla'da ruhsatsız olarak yaptırdığı inşaatlara ses çıkarıldığı yoktur. İzmir Seferihisar'da, yeni Çeşme lu üzerindeki 40 000 metrekairelik MİT arazisi olarak bilinen yerde yaptırılan ve yapılmış olan tesislerin hiçbirinin ruhsatı yoktur. Burada Evren, Ulusu ve öteki konsey üyelerinin özel köşkleri bulunmaktadır. İzmir Hatay caddesinde Şahinkaya A.Ş. tarafından yaptırılan her biri 180 metrekairelik, lüks daireli, 8 katlı apartmanın da ruhsatı yoktur.

Halkın gecekondusunu başına yıkmaya kalkan çete işte böyle bir çetedir. Onların yasalrı yalnızca yoksullu, işçiyi, emekçiyi ezme içindir. Ancak bu asakları defedersek, cennet ülkemiz yaşanır hale gelir. Kitap Arşivi

K.P.Ö.- İstanbul

sürdürdüler. İşyerine gelen sendikacıların da sıkıyönetim komutanlığına götürülmesi, işçilere boyun eğdiremedi. Eylemlerini 4 saat kadar sürdüren işçiler, ancak patronun ücretleri kesin ödeme sözü vermesi üzerine fabrikayı terkettiler.

ÖĞRETMENLER ÜZERİNDEKİ BASKILAR

B. Öğretmen - Hatay

Hatay'da öğretmenler üzerinde uzun zamandır hazırlanan bir oyun tezgahlanmaya başlandı. 1978'de "faşizme ihtar" eylemine katıldıkları gerekçesiyle yüzlerce öğretmen hakkında soruşturma yürütülüyordu. Hiçbir hukuki dayanağı olmayan soruşturma neticesinde, "lüzum-u muhakeme" kararına varan il ve ilçe kurulları, hazırladıkları soruşturma dosyalarını mahkemelere sevkettiler. Daha önce de benzer uygulamalarla, ya da sıkıyönetim yasına dayanarak 500'e yakın öğretmene işten el çektiler. Yüzlerce süürümüş, cezalandırılmış.

Hatay'da özellikle Milli Eğitim'e yerleştirilmiş olan tesilli faşistler Hatay öğretmenlerini yıldıramayacaklardır.

Bir kayıp

Doğudan

Adı:Cemil Kırbayır
Memleketi: Kars, Göle- Okçu köyü
Mesleği: Öğretmen
Gözüaltına alınma tarihi: 12 Eylül 1980, dört kişi birlikte.

Diğerleri: Cengiz Kaya, Çetin Aşure, Metin Akkuş.

Daha sonra diğerleri bırakılıyor. Cemil'in işkencedeki "Kanama geçiriyorum hastahaneye kaldırın" sözlerini duymuşlar. Bir de, polis telisizinden "Cemil Kırbayır, Kars'ın Arpaçay yolu üzerinde kaçarken öldürüldü" sözlerini.

Babasının tüm girişimlerine rağmen ne dirisi, ne ölüsü gösterilmedi. Emniyette kaydı yok. Bir araba babası İsmail Kırbayır'a, "Oğlun Diyarbakır'da hastahanededir" derler. Baba, Diyarbakır'a gittiğinde aldığı yanıt "Böyle bir şahıs burada yok" olur. Baba Ankara'ya, Erzurum'a üç kez gider. Ama oğlundan hala bir haber yok. Baba "Oğlumun nerede olduğunu biliyorum" diyor.

PARALI EĞİTİME KARŞI

C.Ç.- R.S. - O.P.

Atatürk Üniversitesi'ne bağlı Ağrı Eğitim Yüksek Okulu'nda, öğrenciler sınav sonuçlarına dilekçeyle itiraz ettikleri için 20 gün gözaltında ve işkencede kaldılar. Bu okulda, en ufak bir olaydan dahi disiplin kuruluna giden bir öğrenci en az bir ay ceza alıyor. Ama yine de öğrencilerin haklarını sonuna kadar zorlamalarının önüne geçemeyecekler.

İstanbul Hukuk'da ve İTÜ'de, öğrenciler birlik içinde ek sınav hakkı için, paralı eğitimi kaldırılması için dilekçeler göndererek seslerini yükselttiler. Paralı eğitim tüm öğrenci geçliğin haklı tepkilerine neden oluyor. Bazı üniversitelerde bu konuda yönetimlerin keyfi tutumları almış yürümüştür. Sonradan belirlenecek rakamı yazıp dayatmak üzere, öğrencilere boş kağıtlar imzalatılıyor. Ödenmeyen öğrencinin kaydının silineceği duyuruluyor.

Ama diktatör Evren'in Atatürk üniversitesini ziyareti sırasında yurtlarda kalan öğrencilerin attıkları "Vazeler kalksın" sloganları, gençliğin daha kararlı, daha yığınsal savaşımalarının müjdecisidir. Yeter ki, en ufak istem etrafında bile olsun gençliğin eylem birliğini sağlayabilelim.

KÖYLÜLERİN BİRLİĞİ

Ö.Y. Işık- Bursa

Bölgede Tat, Akfa, Vatan Konserve ve Dosan'a ait konserve fabrikaları bu yıl üretme geç başladılar. Nedeni ise, M. Kemal Paşa ve Karacabey kazalarındaki üretici köylülerin 20 gün süre ile direnerek, fabrikalara domates teslim etmemeleri idi. Kışın, köylüler ile fabrikalar arasında 8 lira üzerinden mukavele imzalanmıştı. Ancak, Evren-Özal yönetiminin ardarda yaptığı petrol ve gübre zamlarıyla birlikte, köylüler ürünü 8 liradan teslim etmediler ve domatesi teslim etmeme kararı aldılar. Fabrikaların "Mahkemeye veriniz, jandarma getiriniz, fabrikaları kapatınız" tehditlerine, birlik içinde davranan köylüler "istediğinizi yapın, yine de bu fiyattan bir kilo teslim etmeyiz" diye yanıtladılar. Sonunda patronlar köylülerin birliği ve dirençliliği karşısında dize geldiler, üreticinin domatesini 18 liradan almayı kabul ettiler.

HALKA YASAK KODAMANLARA SERBEST

F.NAR- İstanbul

İstanbul Anakent Belediye Başkanı Bedrettin Dalan, Amerikancı, İMF'ci, ARAMCO'cu, işbirlikçi oligarşinin has adamı Özal'ın ANAP'ından. Bu partiye layık bir başkan olan Dalan'ın sırtını kime dayadığı her geçen gün daha iyi görülüyor. Belediyede önemli mevkilere, müdürlük vb. makamlara atadığı emekli general ve albaylar ile kaçakçı ve vurguncular Dalan'a yön veriyorlar. Bunlar ellerini her yere uzatıyor, örgütleniyor ve güzelim İstanbul'u Hong Kong ya da Beyrut yapmanın planlarını adım adım yürütüyorlar.

Yoksul halkın gecekondularını yıkılır, her gün para cezaları yağdırılır, yeni gecekondular yapıyor mu diye halkın tepesinde hergün helikopterler dolaştırılırken; bakın bu çetenin elinin altında neler oluyor;

İstanbul boğazının kuzey sahil şeridini yağmaya açtılar. Pakistan diktatörü Ziya Üli Hak, boğazdan bir yalı satın aldı. Suudi Arabistan Veliaht Prensi Abdülaziz Sarıyer'

KAHROLSUN FAŞİST CUNTA KAHROLSUN AMERİKA

Y.Kombat-İstanbul

MLSP davasında, 27 Eylül günü 23 yurtsever hakkında idam cezası verildi. Karar okunduktan sonra salondan "kahrolsun faşist cunta!" belgileri yükseldi ve arkalarda bir Amerikan bayrağı yakıldı. Bu esnada, savcı ve hakimler salondan kaçtılar. Analar, bacılar da, oğullarının, kardeşlerinin haykırışlarına katıldılar. Faşist cuntanın askerleri dipçiklerle salondakilerin ve yakınlarının üzerine saldırdılar. Olayı görüntüleyen gazetecilerin filmlerine el kondu, avukatlar bir saat süre ile salonu bırakılmadılar.

Muhabirlerimiz bildiriyor

İşbaşında

Ayşe - Tarsus

Tarsus jandarma karakolu komutanı Yüzbaşı Nevres Özalp ilçeyi kendi çiftliği gibi yönetmeye devam ediyor. Kaymakam Vekilliği de yapan bu faşist kaatil, yetki alanına giren yerlerdeki tüm kasapları (30 kasap) göz altına aldı. Bir hayvanı çalınan kasabın durumu şikayet etmesi üzerine, "ötekiler çalmıştır" diyerek bölgedeki kasapları toptan gözaltına alıran bu adam, bunları daha sonra rüşvet karşılığında ve kırtasiye masrafları adı altında para sızdırdıktan sonra serbest bıraktı.

Kadınlar

N.Fırat-İstanbul

Metris Askeri Mahkeme salonunun karşısında bulunan semtimizin sorunları saymakla bitmez. Buralarda yıllardan beri yol yok, su elektrik haftanın en az dört günü gelmez. Kanalizasyonu yok, sağlık ocağı yok. Ama ismi çok güzel:Sultan Çiftliği 50. yıl mahallesi. Geçtiğimiz günlerde şiddetli bir yağmur yağdı, tabii kanalizasyon olmadığından bütün gecekonduları su bastı. Askeriyeden sözüm-

SSK

D.Bariş-Denizli

İki çocuğumla birlikte ben de rahatsızlanmıştım. Denizli Sosyal Sigortalar hastahanesine gitti. Uzunca bir süre bekledikten sonra doktora çıktık. Doktor üstünkörü bir muayene yaparak bir reçete karaladı. Şöyle bir baktım, iki çocuğa bir adet öksürük şurubu yazıvermiş. Neden

ona yetkililer geldi: "Neden böyle yerlere ev yaptınız, zaten bunların hepsi yıkılacak" diye laf etmeye kalktılar. Gecekondu halkının "Buraları bizlere arsa tüccarları satarken, vurgunlar vururken siz nerelerdeydiniz" demeleri üzerine sesleri çıkmadı, çekip gitmek zorunda kaldılar. Daha sonra mahalle kadınları seçim döneminde propaganda amacıyla başlanıp yarım bırakılmış su borularının tamamlanması, elektrik trafosu, kanalizasyon yapıl-

böyle olduğunu sorduğumda, sigorta hastahanesinde yeterli ilaç olmadığı yanıtını verdi. Su içinde eritilerek içilen C vitaminlerinden istedim. Lüks sayıldığı için sigorta eczanesinde buldurumuyormuş.

Her ay işçilerden, biz sigortalılardan kesilen binlerce lira nereye gidiyor?

ması için aralarında imza toplayarak sular idaresine, oradan da belediye başkanını görmek üzere topluca Küçükköy belediyesine gittiler. ANAP'lı belediye Başkanı Sabri Öztürk'ün kadınlarla görüşmekten korkarak kaçması üzerine, mahalleli Başkan yardımcısını yakalayarak sorunlarını anlattı. Kadınlar, "birleşirsek, sorunlarımıza hep birlikte sahip çıkarsak gücümüzü görürler" diyorlar.

**TKP'nin Sesi'ne kulak ver!
Dinle, dinlet!**

Hergün saat 5'de 25m, 11820 kHz; saat 7, 9, 11, 13, 17, 19'da 31m, 9585 kHz; saat 21, 23, 01'de 49m, 6200 kHz; Pazar günleri bunlara ek olarak saat 15'de 31m, 9585 kHz.

Haber ve yazılarınızı aşağıdaki adrese gönderebilirsiniz. Mektuplarımızda kimliğinizi açığa vuran, saklı kalması gereken bilgilere yer vermemelisiniz! Yazışma adresiniz:
BOX 16 367 S 103 27
Stockholm-İSVEC

DİKTATÖRLÜK...

Başı 1.sayfada

kutmayı deneyen diktatörlük, şimdi "Türkiye'de demokrasiye geçildiğine" ilişkin yalanları tüm dünyada kendisi yalanlıyor.

Evren, 29 Ekim konuşmasında, kendini savunmaya çalıştı, "benim seçimlerden bu yana iç ve dış tehlikelerin arttığını söylemem bir siyasi taktik değildir" demek zorunda kaldı. Bu, militarist generallerin demokrasi savaşımının yükselmesini önlemek için başvurdukları "terör yeniden hortlar" yollu demagojilerinin etkisinin azaldığının somut bir göstergesidir.

Evren-Özal ikilisi şimdi sıkıştıkları köşeden kurtulabilmek için bir yandan Kürt ulusal kurtuluş hareketine ve tüm demokrasi güçlerine yönelik saldırılarını, biryandan da antisovyetizmi tırmandırıyorlar. Türkiye'deki barbar sömürü ve yağmanın, Kürtler üzerindeki ulusal baskının, bizzat faşist diktatörlüğün uygulamalarının yol açtığı derin hoşnutsuzluğu bu yolla bastırmak, diktatörlük karşıtlarını dağdırmak istiyorlar.

SODEP Genel Başkanı İnönü'nün "Doğu'daki operasyonlarda partimizin üyeleri de baskı altına alınıyor" sözlerinin de gösterdiği gibi, Evren-Özal ikilisinin antikomünist ve şovenist saldırıları tüm demokrasi güçlerine yöneliktir.

"Özal hükümeti 4 yıl değil, dört ay bile işbaşında kalmamalı-

dır!". TKP'nin ilk günden beri dile getirdiği bu istem bugün çok daha geniş güçlerce paylaşıyor.

Halkımız bu hükümeti istemiyor. Düzmece parlamentodan çıkarılacak hiçbir hükümeti istemiyor. Bu hükümet de, bu parlamento da faşist Evren diktatörlüğünün kılıfıdır, Amerikan emperyalizminin maşasıdır.

O nedenle Evren ile, militarist generallerle uzlaşarak, onların "anayasaya parlamento dokunulmamalıdır" tehditlerine boyun eğerek, Amerikancı, holdingci hükümetlerden kurtulamaz.

Halkımız bugün demokrasi istiyor, sınırlanmamış, tehdit altında olmayan demokratik hak ve özgürlükler istiyor, Amerika'nın sömürgeci olmak istemiyor, pahalılığın durmasını, işsizliğe karşı ciddi önlem almasını, IMF boyunduruğundan kurtulmak istiyor, Kürt ulusu üzerindeki şoven baskıların son bulmasını istiyor. Sovyetler Birliği ile dostluk, tüm komşularımızla barış istiyor... Bu istemler milyonların istemidir, bunlar milyonların çevresinde birleşebileceği her gün daha yakıcı hale gelen istemlerdir.

Eğer tüm diktatörlük karşıtı güçler Evren-Özal ikilisini işledikleri vatan düşmanı, insanlık düşmanı suçlarla başbaşa bırakıp, halkın bu istemleri çevresinde birleşirlerse, işte o zaman ve ancak o zaman faşist baskı ve saldırılar geri püskürtülebilir, Amerikancı, vurguncu hükümetlerden, faşizmden kurtulmanın, demokrasiye gerçekten geçişin yolları açılabilir.

EVREN'İN...

Başı 4.sayfada

Faşist diktatörlüğün kendine bir sivil kılıf geçirmek için, kendini iç ve dış koşullara uydurmak için zaman zaman manevra yapmasından yararlanmak elbette olanaklıdır. Ne ki, burada olanaklar, bunları koruyacak demokratik kurumlar mevcut olmadığından, bunları kullanan demokratik güçler her zaman "anayasal" tehdit altında olduğundan hiçbir zaman kalıcı bir güvenceye sahip olamaz. Bu anayasayla değil, bu anayasa rağmen demokrasi için, özgürlükler için, elbette savaşılabılır, savaşıyor da! 3 Haziran 1984 günü İstanbul'da 10 bin kişinin "Grev bizim hakkımız, söke söke alırsız" diyen sesinde demokrasi için dilekçe verdikleri için yargılanan aydınların, evlatlarına özgürlük isteyen anaların bugün de süren direnişinde basında, yasal muhalefet partilerinin toplantılarında demokrasi isteyenlerin çabalarında, demokrasi ve özgürlükler için savaşım yasal olanakların kullanılmasıyla da sürmektedir. Ve bu savaşım giderek komünistlerin, öteki sol güçlerin illegal savaşımıyla faşist kurumları, Anayasası ile Evren-Özal diktatörlüğüne karşı çıkma hedefinde birleşecektir. Komünistler demokrasi savaşımında yasal olanakları kullanan herkesi destekliyorlar. Bugün demokrasi güçlerinin görevi, bu anayasa ile neler yapıp yapılamayacağını değil, Evren-Özal ikilisinden kurtulmak için bu anayasaya rağmen nelerin yapılması gerektiğini tartışmaktır. Diktatörlüğün manevralarını ona karşı işleyen bir silaha döndürmenin yolu da buradan geçiyor.

Diktatör Evren, kendisini 1982 Anayasası ile böylesine özleştirdiğine, ona dört elle sarıldığına göre, her demokrasinin, özlediği demokrasi ne kadar dar ya da geniş bir içerik taşırsa taşısin, hem Evren'e ve militarist generallere, hem de 1982 Anayasasına birlikte karşı çıkmasını yaşam dayatıyor.

KÜRDİSTAN'DAKİ KIRIM...

Başı 1. sayfa

diği gibi, Türkiye'yi saldırgan "İsrail'e en iyi kalkan" yapanlardır. MHP'lileri salıveren, onları en üst devlet organlarına getiren, Kürt köylüsüne karşı silahlı çeteler oluşturmaya çalışanlardır. Terörizmi, bizzat devlet politikası yapanlardır. Ekonomik terör politikasıyla halkı yıkıma sürükleyenlerdir. Bunların hiç biri demokrasinin en kararlı savunucusu TKP'ye dil uzatamaz!

Evren-Özal ikilisinin amacı, Ortadoğu'da tümüyle Pentagon'un istediği oyunu oynamak, Kürt halkından başlamak üzere, barış, özgürlük, bağımsızlık isteyen bölge halklarına karşı Amerikan jandarması, İsrail siyonizmine kalkan olmaktır. Bu serüvenci gidiş Amerikan emperyalizminin çıkarlarıyla doğrudan bağlıdır. Aylardır "Türkiye'nin doğusunda savunma boşluğu var. Türkiye'nin güvenliği tehlikeye düştüğünde ona karşı yükümlülüklerimizi yerine getireceğiz" diyip duran Pentagon, ülkemizi şimdi Suriye'ye ve İran'a karşı kışkırtmaya çalışıyor. Lübnan'daki yenilgisinin acısını, halkımızı savaşa sürerek çıkartmak istiyor. Bölgedeki gerginlik ve çatışmaları bahane ederek, askersel varlığını artırmak, büyük komşumuz, karagün dostumuz SSCB'ne karşı yürütmeyi planladığı savaşlar için bölgede üslenmek istiyor. Evren diktatörlüğünün ABD ile imzaladığı gizli SİA antlaşmaları Pentagon'a bu yolda her türlü olanağı sağlıyor.

Evren-Özal ikilisinin Türkiye ve Irak Kürdistanı'nda yürüttükleri kırım operasyonları, yalnızca Kürt halkının değil, tüm bölge halklarının varlığını ve çıkarlarına yöneliktir. Bölge ve dünya barışına yönelik büyük bir tehlikedir. Onların halka verdikleri tüm sözler yalan çıktı. Halk,

Evren-Özal diktatörlüğünden kurtulmak istiyor. O nedenle bu vatan satıcıları şimdi sıkıştıkları köşeden sıyrılabilmek için, halkı şoven propagandalarla, terör havası ile bir kere daha aldatılabilmek umuduyla savaş serüvenlerine koşuyorlar. Sözümona vatanın çıkarları için Kürt halkına karşı ilan edilmemiş barbar bir savaş yürütüyorlar. Militarist generaller nasıl 12 Eylül darbesini çok önceden planlamışlar ve terörizmden yararlanmışlarsa, Kürdistan'daki saldırı da çok önceden planlanmıştır.

Yurttaşlar,

Kürt halkına yönelik bu vahşi saldırılara insanlık adına, demokrasi için, ülkenin serüvenlere sürüklenmesini önlemek için karşı çıkın! Ordu Irak'dan derhal geri çekilmelidir! Türkiye Kürdistanı'ndaki operasyonları derhal durdurulmalı, köyleri boşaltılmasına son verilmeli, Kürt köylüsüne konan yasak ve tehditler kaldırılmalıdır! Ulusal baskıya son! TKP herkese bir kez daha anımsatıyor: Başka bir ulus ezen bir ulus, asla özgür olamaz! Özgür kalamaz!

23.10.1984 TKP MK Politik Bürosu

Ortak açıklama

Öte yandan Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi ve Irak Komünist Partisi Merkez Komitesi 26 Ekim 1984'te ortaklaşa yaptıkları bir açıklama ile, Türk Silahlı Kuvvetleri birliklerinin Türkiye ve Irak toprakları üzerinde Kürt halkına karşı ilan edilmemiş bir savaş, barbarca bir saldırı sürdürmesine karşı seslerini yükselttiler.

Kürt halkının ulusal kurtuluş hareketini ve ulusal hakları için verdiği savaşımı tüm Ortadoğu'da kırmayı ve ezmeyi amaçlayan saldırının aynı zamanda her iki ülkenin ilerici, barış sever güçlerini de hedef aldığını belir-

ten ortak açıklama, Kürt halkına yöneltilen saldırının derhal sona erdirilmesini isteyerek şöyle sona eriyor: "Irak Komünist Partisi ve Türkiye Komünist Partisi, barıştan, demokrasiden yana olan herkesi, Arap, Kürt ve Türk halklarını, her iki diktatörlük rejiminin devlet terörüne ve saldırılarına karşı desteklemeye çağırır."

Atılım baskıya hazırlanana kadar elimize ulaşan haberlere göre, Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi ve Kürdistan Öncü İşçi Partisi Merkez Komite'lerinin ayrı ayrı yayınladıkları bildiri-lerin yanı sıra, PPKK, TKSP, KUK, TEKOŞİN ve Rızgari bir basın toplantısıyla devlet ve hükümet başkanlarına, barışsever, demokrat nitelikli kişi ve kuruluşlara ortak bir çağrı yaparak, insanlık dışı saldırıya karşı seslerini yükseltmelerini istediler. Yine, Irak Kürdistanı Demokratik Halk Partisi, Irak Komünist Partisi, Irak Kürdistanı Sosyalist Partisi, Suriye Kürtleri Halkın Birliği Partisi, Suriye Kürtleri İlerici Demokratik Partisi, Suriye Kürtleri Sol Partisi, Ala Rızgari, Türkiye ve Kuzey Kürdistan Kurtuluş Hareketi Ortadoğu Tems., Kürdistan Öncü İşçi Partisi, Türkiye Komünist Emek Partisi, Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi yayınladıkları ortak bir bildiri ile, dünya kamuoyuna seslenerek "Türk cuntasının Kürdistan halkına karşı giriştiği kanlı saldırıların boşa çıkarılması" çağrısında bulundular.

Bu arada, Batı Avrupa'daki Türk ve Kürt yurtseverlerinin demokratik örgütleri çeşitli eylemlerle dünya kamuoyunun dikkatini Türkiye Kürdistanı'ndaki saldırılara çekmeye çalışırken, ülke içinde de bu kanlı saldırının doğurduğu endişeler geniş çevrelerce çeşitli biçimlerde dile getiriliyor.

KÜRT HALKI...

Başı 1. sayfa

re işe olarak dağıtırken, yöreye yiyecek ve giyecek girişini sınırladılar. Şırnak'daki kömür ocaklarını ise süresiz olarak kapattılar.

12 Eylül 1980'den sonra artan şoven baskı ve terörün yanısıra, Özal hükümetinin gözü dönmüş bir biçimde uyguladığı IMF reçeteli 24 Ocak ekonomi politikası, Türkiye Kürdistanı'nı, ülkenin öteki bölgelerinden çok daha ağır bir biçimde etkilemiştir. Ülke ekonomisini bir yıkımın eşğine sürükleyen bu ekonomi politika Türkiye Kürdistanı'nda nüfusun ezici çoğunluğu için ülkenin öteki bölgeleriyle kıyaslanamayacak ölçüde çok daha derin acılara neden olmuştur.

Bu nedenle Evren-Özal ikilisinin "doğuya yatırım" yalanına yeniden sarılmaları, Türkiye Kürdistanı'nda çekilen yoksulluğa ve acılara karşı, Kürt halkını oyalama, savaşımından alıkoyma amacını taşıyordu. Ama ne faşist diktatörlüğün çizmeleri, yürütülen kanlı kırım, ne de "kalkınma", "öncelikli bölge" yalanları, Kürt halkının ulusal demokratik hakları, insana yarışır özgür ve genlikli bir yaşam için Türkiye demokrasi güçleri ile omuz omuza savaş yürütmesini engelleyemeyektedir.

HAYDAR KUTLU YOLDAŞ...

Başı 1. sayfa

1973 Atılımıyla ülke içinde parti örgütlerinin kurulması döneminde işçi sınıfının yatağı İstanbul Senin önderliğinde örgütendi. Bu örgütün sıralarında savaşarak yetişen komünistler partiyi işçi sınıfıyla, yığınlarla bağlamayı, fraksiyonculuğun her girişimini boşa çıkarmayı bildiler, Deniz yoldaşımız gibi, canı pahasına partiyi polise, MİT'e sınıf düşmanına karşı korumayı başardılar.

Bu sağlam temele dayanarak ağır saldırı sonrasında yeniden toparlanma, fraksiyonculuğu kesin yenilgiye uğratma, 5. Kongre'yi toplama, partinin Marksçî-Leninci birliğini kurma sürecinde Bilen yoldaşın yanbaşında belirleyici rol oynadın. Kongre kararları ışığında Türkiye Komünist Partisi'nin güçlendirilmesinde, ideolojik, politik hattının geliştirilmesinde, sol güçlerin birliğinin sağlanması yolunda önemli katkılarda bulundun.

Değerli Kutlu yoldaş,

Ülkemizi yakın tarihinin en kritik dönemini yaşıyor. Halkımız derin acılar çekiyor. Türkiye Komünist Partisi ABD emperyalizminin bölgedeki karanlık planlarına ülkemizin araç edilmeme-

si, bir nükleer felakete sürüklenmemesi uğruna, barış, ekme, özgürlük için savaşta ulusal demokratik güçlerle diya log kurmanın, halkın güç birliğini sağlamanın tarihsel sorumluluğunu üstlenmiştir. Senin önderliğinde Merkez Komitemiz, bütün parti örgütleri, her komünist, halkımızı aydınlığa çıkaracak bu devrimci savaşta her göreve, her özveriye hazırdır.

40. doğum yıldönümünde Sana sağlık, esenlik ve nice savaş dolu yıllar dileriz.

11 Ekim 1984

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

Öte yandan Sovyetler Birliği Komünist Partisi, Alman Sosyalist Birlik Partisi Merkez Komitesi adına Genel Sekreter E. Honecker yoldaş ve Bulgar Komünist Partisi Merkez Komitesi, Haydar Kutlu yoldaşa 40. doğum yıldönümü nedeniyle iktiklari: kutlama mesajlarında, O'nu Türkiye emekçi halkının hak ve çıkarlarının kararlı bir savunucusu ve sağlam bir enternasyonalist olarak tanıdıklarını vurguladılar ve partimizin 5. Kongre'de getirdiği strateji ve taktikleri, O'nun öncülüğünde yaşadığımız devrimci savaşımı, halkımızın birliğinde olduklarını belirttiler.

Diktatörlüğün ve ardındaki Amerikan emperyalizminin serüven planları ancak böyle bozulabilir.

Savaş çılgınlarını durduralım

• M.YILDIZ

Ankara-Bolu ya da İstanbul-Bursa arası yaklaşık 200 kilometrelik bir mesafe düşünün ve bu 200 kilometre boyunca, birer metre aralarla genç-yaşlı, kadın-erkek 200 binden fazla insanın elele vererek canlı bir zincir oluşturduğunu gözünüzün önüne getirin. Federal Almanya'da, yeni parti Amerikan atom roketlerinin yerleştirileceği Hasselbach üssü ile Duisburg kenti arasında yaşı, dini, cinsiyeti, politik görüşü ve mesleği farklı insanlar 210 kilometrelik bir canlı zincir oluşturdular. Federal Almanya'da "Barış Sonbaharı" işte böyle başladı. İngiltere'de, İtalya'da, Belçika'da ve savaş çılgını, "yıldızlar savaşı" manyağı Reagan'ın ülkesinde, milyonlarca insan barış savaşımını, insanlığın en temel hakkı olan yaşama hakkı için savaşımı işte böylece yeni bir aşamaya yükseltiyor.

Kendi halklarının iradesini hiçe sayarak, Washington'un dayatmalarına boyun eğerek Amerikan ölüm roketlerinin Batı Avrupa'ya yerleştirilmesine izin verenler "roketler yerleştirilmeye başladıktan sonra roket karşıtı hareket gücünü yitirir" diyorlardı. Oysa, Bonn'da, Roma'da, Londra'da, Belçika'daki hesaplar "çarşıya uymadı". Antisovyetizmle, antikomünizmle barış hareketini bölme, yığınları böylesi bir korkutmacayla barış savaşımının dışında bırakma yeltenişleri de para etmedi. Bu günlerde, başta Amerikan roketlerinin yerleştirilmesine devam edildiği Federal Almanya, İngiltere ve İtalya'da olmak üzere, birçok Avrupa ülkesinde barış hareketinin aldığı yeni boyutlara bu doğrulanıyor.

Dün, "Amerikan ölüm roketlerine hayır!", "Roket değil, işyeri" diye haykıran milyonlarca yenileri katılıyor. Barış hareketi, bugün nicel gelişmenin yanı sıra nitel bir aşamaya yükseliyor. "Barış Sonbaharı" Batı Avrupa'da barış hareketindeki böyle bir aşamanın başlangıcını simgeliyor. Amerikan roketlerini protesto gösterilerine katılanlar "yerleştirilen roketler sökülüp atılsın, yenilerinin yerleştirilmesine son verilsin" belgilerinin yanı sıra Amerika'nın Grenada işgalini, Nikaragua'ya karşı ilan edilmemiş savaşın sürdürülmesini, Pentagon'un dünyanın çeşitli bölgelerini "yaşamsal çıkar bölgesi" ilan etmesini protesto eden belgiler yükseltiyorlar. Batı Avrupa'daki barış hareketine katılanların ezici çoğunluğu, iki

yıl önce sırf Amerikan roketlerine karşı tepkisini dile getirirken, bugün Sovyetler Birliği'nin, sosyalist topluluk üyesi öteki ülkelerin ve bağlantısız devletlerin barışçı girişimlerine, insanlığı nükleer yıkımdan kurtarma yönündeki çabalara destek veriyorlar. Bu, Batı Avrupa Barış Hareketi içinde antiemperyalist eğilimin, tüm antiemperyalist güçlerle dayanışmayı güçlendirme yöneliminin güç kazanmaya başladığını gösteriyor.

Amerikan emperyalizminin en gerici, en saldırgan ve militarist kesiminin NATO'lu en yakın bağlaşıklarına bile tam bir sömürge yönetimi gibi davranıldığı, Federal Almanya'da son NATO manevraları sırasında çok açık bir biçimde görüldü. Amerikan "Pershing 2" roketlerini ateşleme denemelerinin yapıldığı bu manevralar sırasında Fede-

İngiliz maden işçilerinin savaşımı sürüyor

• A.YAMAN

Büyük Britanya'da, 12 Marttan bu yana tüm kömür madeni işçilerinin % 80'ini oluşturan 150 bin işçinin büyük özveriyle sürdürdüğü greve, Devlet Kömür İşletmeleri'nin (DKİ), "kömür üretimini sınırlama" programı çerçevesinde toplam 174 kömür ocağından 20'sini "zarara çalışıyor" gerekçesiyle kapatıp 20 bin işçinin işine son verme kararı ve üstelik bunun söz konusu programın ancak ilk aşaması olduğu nun ortaya çıkması neden oldu.

Grev, maden işçileri için elverişsiz koşullarda başladı. Thatcher hükümetinin açık desteğine güvenen DKİ, grevi adeta kıskırttı. Çünkü Thatcher'in tutucu hükümeti geçmişte sendika düşmanı politikasında kimi başarılar elde etmişti: 1983 sonunda en savaştan sendikalarından Matbaa İşçileri Ulusal Birliği patron-hükümet ikilisinin yoğun saldırıları karşısında işten atılanların geri alınmasını sağlayamadı. Bu sert sınıf çatışmasında polis, gericilik grev gözcülerini dağıtmak, sendikal birliği parçalamak için hazırladığı yeni yöntemlerini yoğun bir şekilde uyguladı, deney topladı. Parlamentodan bir dizi sendika düşmanı yasa çıkarıldı. Thatcher, ortamı hazır sayıp örgütlü işçi sınıfına saldırıya, böylece de öteki emekçi katmanları korkutmaya yöneldi.

Hükümet DKİ'nin başına 1 milyon Sterlin ödeyerek Amerikan asıllı Mc Gregor'u getirdi. Bu adam boşuna seçilmedi: O, "üretimi kısıtlama" adı altında en savaştan sendikacıları işten atarken "British Leyland" tekelinin müdürler kurulundaydı. "Düzenleme" yapıp işçilerinin neredeyse yarısını işten atarken "British Steel Corporation" un başkanıydı. İşte bu Mc Gregor, hükümete, devlet gücüne sırtını dayayıp

ral Almanya'da Fulda-Gap üssü yakınlarında roket yüklü iki aracın çarpışması sonucu meydana gelen büyük tehlikeyi protesto etmek için toplanan 50 bin kişilik topluluğa karşı Amerikan komutanı ateş açma emri verirken, eyalet yönetimine de ağır hakaretlerde bulundu. Amerikalı komutanın, küstahlığı da aşan bu tutumu, düne kadar kıyıda-kenarda kalan birçok kişinin gerçekleri görmesini, barış hareketine katılmasını getirdi.

Evet, "Barış Sonbaharı" Batı Avrupa'daki barış hareketine yeni bir hız ve yeni bir nitelik kazandırarak başladı. Bu harekete elbette bu ülkelerde bulunan Türkiyeli emekçiler de katılıyor. Batı Avrupadaki işçilerimizin demokratik yığın örgütleri şimdi bu katılımı çok daha örgütlü ve yığinsal yapmak için çalışıyorlar. Bu çalışmalarını hızlandırmak, ülkemizdeki barış güçlerini temsilen barış hareketine daha çok taraftar kazandırmak, ekmeğimiz, işyerimiz ve yaşama hakkımızı savunmak için, savaş çılgınlarını durdurmak için insanlık görevimizi yerine getirelim.

kömür üretimini "kârlı iş" duruma getirmek için en kaba kapitalist yöntemlere, ocak kapatmaya girişti.

Ama maden emekçileri, ilk darbenin vurulmak istendiği ocakta greve geçti. Sendika olağanüstü toplantısında grevi destekleme kararı aldı ve "kömür üretimini sınırlama" programını bütünüyle reddetti. Bu karar üzerine grev ocaktan ocağa yayıldı, ülke çapında bir direniş niteliğini aldı. Ve yaklaşık 8 aydır İngiltere tarihinde eşi görülmemiş bir savaşım sürüyor.

Her sınıf çatışmasında olduğu gibi, bu kez de emekçinin dostu-düşmanı açıkça ortaya çıktı, çıkıyor. Thatcher hükümeti, DKİ, polis, gerici basın, radyo, televizyon, neonazi gruplar, il ve ilçe mahkemelerinden yüksek mahkemeye dek tüm yargı organları grevci maden işçilerinin karşısına açıkça dikiliyor, direnişi kırmaya çalışıyor. Sendikaların mal varlığına, grev fonlarına el konuyor, sendikal örgütler ve liderleri cezalara çarptırılıyor. Bakanlıklar, gümrük yetkilileri içten ve dıştan gelen dayanışma yardımlarının grevcilere ulaşmasını engellemek için elden geleni ardına koymuyorlar. Polisin saldırılarında şimdiye kadar üç işçi öldü, üç bin işçi yaralandı ve 7 bin işçi tutuklandı. Grevcilerin aileleri, eşleri yoğun tehdit ve şantaj altına alınıyor. Grevcilerin bulunduğu yörelerde kimi din görevlilerine grevin durdurulması için vazzlar veriliyor. Ama maden işçileri dize gelmiyor. Tersine, hükümet içinde ve DKİ yönetiminde kimi bölünmeler ortaya çıktı. Sendika hareketinde sağ kanat belli bir yalıtılma içine girdi.

İngiliz kömür madeni işçileri, haklı direnişlerinde ülke tarihinde eşi görülmemiş bir dayanışma hareketine dayanıyor. Bu dayanışma ailelerinden, eş-

Devamı arka sayfada

BARIŞ SAVAŞIMINI YÜKSELTECEĞİZ

Burada bir Amerikan firmasında çalışıyorum. Bir gün patron İngilizce yazılı kağıtlarla yanıma geldi, imzalamamızı istedi. Daha sonra imzalatılan kağıtların ne olduğunu İngilizce bilen bir arkadaş anlattı. Meğer bu kağıtları "Eğer savaş çıkarsa ve biz kendi ülkelerimize dönersek, savaş sonrası tekrar işleri-

Gürbüz Coşkun - FAC

mize sahip olmamız" için imzalatmışlar!

Bunu duyunca aklıma şu geldi. Durup dururken bu kağıtları neden imzalıyorlar, Amerikalılar yoksa savaş mı çıkartacaklar? Ama böylesi kağıtlar doldurtmalarının

asıl amacı başka; sanki Avrupa'nın göbeğinde çıkartacakları bir savaştan sonra dünyada sağ kalan olabilecekmiş gibi, bu yaptıkları, savaşın o kadar da "kötü", "korkulacak" bir şey olmadığını propagandasından başka bir şey değildir.

Nükleer savaş manyaklarına karşı çıkmak gerekiyor.

MADDİ DAYANIŞMAYI SÜREKLİ KILMA

K. Kitap - FAC

Geçmiş yıllarda parti örgütümüzün öne koyduğu maddi dayanışmayı artırma çalışmalarına ben de katılmıştım. O zamanlar bende bu dayanışmayı sürekli kılama düşüncesi gelişmişti. Hemen aklıma çalıştığım işyerinde kenarda köşede çöpe atılmak üzere bırakılan satılabilecek boş şişeleri biriktirip satmak geldi. Denedim, çok iyi gidiyor. Bunun için işyerinde bir kumbara oluşturdum. Belli bir miktara ulaştıkça partiye verdim. Bugüne verdiğim miktar 230 Mark oldu. Bunu sürdürüceğim.

İNGİLİZ MADEN...

Başı ön sayfada

lerinden başlayıp dünyanın dört bir yanında yayılıyor. Komünist Partisi dayanışmanın örgütlenmesinde, yardım fonlarının oluşmasında etkin bir rol oynuyor. İşçi Partisi'nden gelen destek, öteki sendikalarından, meslek örgütlerinden aktif yardım da etkin rolünü sürdürüyor.

İngiltere maden işçileriyle uluslararası çapta da geniş bir dayanışma hareketi oluştu. SSCB, Bulgaristan, Çekoslovakya, DAC, Macaristan, Fransa, Norveç, Hollanda, Danimarka, Avusturalya vb. ülkelerin emekçileri ve sendikaları proleter dayanışmanın, sınıf kardeşliğinin somut örneklerini veriyorlar. Toplantı ve gösteriler düzenlemekten para, yiyecek ve giyecek toplama girişimlerine, grevci işçilerin aileleriyle birlikte ya da onların çocuklarının sosyalist ülkelere, Fransa'ya dinlenmeye gitmesinden Thatcher hükümetine yağdırılan protesto mesajlarına dek en değişik biçimleri içeren bu hareket etkin biçimde sürüyor.

Daha son söz söylenmedi. İngiliz maden işçileriyle dayanışmayı yükseltmek görevi

Yolunuz açık kavganız utkan olsun

M.Tuna - Amsterdam

22 Eylül akşamı, Uruguay Komünist Partisi'nin düzenlediği bir gecedeyiz. Belki küçük ama anlamı derin bir gece. Hollanda'da yaşayan 300 Uruguaylı politik göçmen ülkelere dönüyor şimdi. Onlar 11 yıldır ayrı bırakıldıkları ülkelere dönüyorlar. Hasretler sona eriyor, generaler can korkusu yaşarken, Uruguay'ın gerçek sahipleri, son tokadı vurmak için hazırlanıyor. Bunun telaşla karışık sevinci geceye yansıyor.

Salona girdiğimizde koşturan, oynaşan çocukların çığlıkları karşıladı bizi. Biraz sonra ellerinde bembeyaz peçetelere sarılı tepsi ve tence-relerle bir kaç kadın giriyor içeri. Bunlar Uruguaylı kadınlar. Kendi elleriyle hazırladıkları yiyeceklerin satışından elde edecekleri gelirle maddi ihtiyaçlarını karşılayacaklar. Ne de olsa çocuk her beraber dönmek için bir uçak kiraladılar.

Kalabalık birikmeye başlar-ken, köşede küçük bir grup dinliyor, Uruguaylı bir yoldaş anlatıyor: "Biz", diyor, "Avrupa'nın 30 ülkesine dağılmıştık. Ancak aramızdaki bağları ve koordinasyonu hiçbir zaman koparmadık. Bu, göçmenlik koşullarında verilen savaşımın, dayanışma hareketinin yüksek tutulması açısından önemliydi. Ama daha da önemlisi, ülkemizi, halkımızı düşüncemizden bir an olsun çıkarmamak, dayanışma hareketini sürekli diri tutabilmektir".

Gençlerin birer ucundan tuttıkları kızıl parti bayraklarının içinde dayanışma için toplananların yanına, birbirimizden ödünç aldıklarımızı koyarken biz de şöyle diyoruz: Yolunuz açık olsun yoldaşlar! Önünüzde yeni sorunlar, yeni görev ve hedeflerle yürüteceğiniz kavganız utkuya ulaşsın! Önünüz hep aydınlık olsun, aydınlık kalsın! Sizin kavganız, bizim kavgamızdır.

hepimizin önünde duruyor. Onların her başarısı, Reagan'ların, Thatcher'lerin, Kohl'ların, 24 Ocakçıların işçi sınıfına karşı dünya çapında yürüttükleri "Haçlı Seferi"ne indirilmiş bir darbe olacaktır.

Yaşasın işçilerin birliği

Serdar Öteli - Fransa

Paris bölgesindeki Citroen araba fabrikasından 1909 kişi işten çıkarıldı. Çıkarılanlar arasında Türkiye'li işçiler de bulunuyor.

Citroen'de büyük savaşım- lar sonucu CGT örgütlenebilmişti ve üç yıldan bu yana da yetkili sendikadır. O dönemden bu yana Citroen patronları hükümetten yığınsal iş- ten çıkarmalar için izin istiyordu. Komünistlerin de yer aldığı eski hükümetten olumsuz yanıt alıyor, bu arada işçiler sürekli eylemler yürütüyorlardı. Komünist bakanların yer almadığı yeni sosyalist Fabius hükümeti ise 1909 işçinin sokağa atılmasına izin verdi. Şimdi Citroen'in çeşitli fabrikalarında bu kararı protesto etmek, yeni işten atılmaları önlemek ve atılanların geri alınmasını sağlamak

için çeşitli biçimlerde eylemler sürüyor.

Citroen'de çalışanların çoğunluğu gibi son çıkarılan 1909 kişinin tamamına yakını da göçmen işçi. Patronlar ve sağ güçler, iki yıldan bu yana hızlandırdıkları ırkçı kampanyalarında Citroen'in yabancı işçilerini sürekli hedef seçmişlerdi. Göçmen işçilerin "Fransız ulusal sanayini batırdıkları" yalanını yayarak Fransız ve göçmen işçileri bölmeye çalışıyorlardı.

Ama oyunları sökmeyecek. Bütün işçiler sınıf kardeşidirler. Fransız işçi sınıfının biricik sınıf ve kitle sendikası CGT, saflarında örgütlü Fransız, Türkiye'li ve öteki göçmen emekçilerin birliğini daha da pekiştirerek, gittikçe sertleşen kavgada, patronun karşısına birlik içinde diki- lecektir.

BİRLİĞİMİZDEN KORKUYORLAR

M. Bilir - FAC

İşçilerin birlik ve beraberliğine tahammülü olmayan patronlar, işletmenin çalıştığı bölümünde işçilerin birlikte yemek yemelerini engellemek istiyorlar. Patron önce yeni makinaların konularak çalışma kısmının genişletileceği gerekçesiyle, kahvaltı odasının tümünden kaldırılacağını işçilerin arasında yaydı. Bu planı doğrudan bize sunmadı, ama adamları aracılığıyla kulaktan kulağa fısıldadı. Herkes tepkiyle karşılıyordu. Aradan bir ay geçmedi ki, kahvaltı odasının kaldırılmasından vazgeçildi, ama patron bu kez odayı küçülterek, sandalyeleri azaltma yoluna gitti.

Patronun amacı hiç de çalış- ma alanını genişletmek değildi. İşletmede baskılar genellikle birlikte yemeğe çıkıldığında, birlikte sigara, kahve "pause"si (molası) yapıldığı zamanlarda yoğunlaşıyor. Kahvaltı odasını küçül-

tüp oturma yerini azaltmak- la, yalnız ve yalnız işçilerin bir araya gelmesini, konuşmasını sorunlarını birlikte görüşmesini engellemek istiyorlar. İşçilerin birlik ve beraberliğinin, kendilerine yöneltilmiş en etkili silah olduğunu bildikleri için, baskıyı bu noktada artırıyorlar.

HER YERDE DAYANIŞMA

S. Tokay - Atina

14 Eylül günü, Atina'ya 42 km. uzaklıktaki "Maraton" kasabasından başlayan "2. Lambrakis" koşusuna 25 ülkeden 1600'ün üzerinde atlet katıldı. Yarışın Türkiye demokrasisi güçlerini ilgilendiren yanı sıra, bir Yunanlı atletin göğsünde "Kahrolsun faşist Evren cuntası" yazılı bir bez pankartla koşmasıydı. Halkın büyük ilgisini ve sevgisini kazanan atlet dereceye giremedi ama, faşistler tarafından öldürülen komünist, Balkan şampiyonu, barış savaşçısı Lambakis'in anısını en iyi yaşatan o oldu.